

यं, पोतं, वधुं, भाण्डं, भारं, मरुद्ध्यं, मरुद्वाहं, मित्रं, यज्ञं (adj. auch MBu. 13, 7169), युयुं, यूयं, योगं, रत्नं, रथं, रथवाहनं, राज्ञं, वायुं, वारिं, विषयं, शव्यं, शुकं, सार्धं, स्कन्धं, कृत्स्नं, कृत्स्तिं, क्षेत्रं.

वाहक (vom caus. von 1. वह्) 1) nom. ag. (f. वाहिका) a) Träger Jāg. 2, 197. R. 4, 24, 21. Buāg. P. 10, 18, 21. वाससां वाहिका राज्ञो धातुर्व्येष्टस्य मे भव MBu. 7, 4867. शासनं Träger, Ueberbringer Kām. Ntris. 12, 3. — b) fließen lassend, mit sich führend: नद्यः शीततेपौषवाहिकाः Mārk. P. 59, 8. — c) in Bewegung setzend: संसारचक्रवाहकस्य महिमोक्तस्य Prab. 69, 15. — 2) m. a) ein best. giftiges Insect Suçr. 2, 288, 13; vgl. वाह्यको. — b) N. pr. eines Mannes Mālav. 8, 13, v. l. — Vgl. जलं, ताम्बूलं, पथिं, रथं, वारिं, श्वेतं, स्कन्धं.

वाहकत्व (von वाहक) n. das Amt eines Trägers Buāg. P. 7, 8, 52.

वाहकत्व m. N. pr. eines Mannes Mālav. 8, 13. fehlerhaft für वाहकत्व.

वाहक MBu. 1, 399 fehlerhaft für वाहक, wie die ed. Bomb. liest.

वाहद्विपत् m. Büffel (ein Feind des Ziehens oder Tragens) AK. 2, 3, 4. — Vgl. वाहिरिपु.

वाहन (vom caus. von 1. वह्) 1) adj. tragend: महधू (सिंह) Kathās. 22, 134. जामातृ (ह्य) 30, 101. नागानां वाहना मेघाः 124, 223. 221. bringend: स्वप्नेतमः सत्यवाहनः Rāga-Tar. 4, 100. — 2) m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 53, b, 22. — 3) n. a) Zugthier, Gespann, Reitthier, Vehikel überh. AK. 2, 8, 2, 26. 3, 4, 25, 181. H. 221. 739. Halā. 2, 294. am Ende eines adj. comp. f. स्त्री MBu. 3, 11279. R. Gorr. 2, 123, 2. Kathās. 20, 164. गर्दभः सर्वेषां वाहनानामनाशिष्ठः Air. Br. 4, 9. Çat. Br. 1, 8, 2, 9. 2, 1, 2, 4. 4, 4, 2, 10. M. 7, 75. 222. 8, 113. 419. MBu. 3, 2129. 13, 352. 4855. 14, 75. fg. R. Gorr. 2, 86, 2. 7, 16, 7. Kām. Ntris. 7, 30. 12, 44. 13, 31. 80. Spr. 3408. Varāh. Brh. S. 4, 24. 9, 43. 46, 7. 27. 48, 68. 90, 8. 93, 12. Kathās. 20, 146. 30, 137. 43, 244. Naish. 22, 45. Weber, Rāmāt. Up. 288. Buāg. P. 6, 12, 17. Häufig in Verbindung mit वल so v. a. Heer und Tross M. 7, 172. 9, 313. MBu. 1, 6652. 2, 1074. 4, 993. 2219. R. 1, 53, 6. R. Gorr. 1, 16, 11. 2, 101, 5. 5, 9, 51. 30, 2. 73, 4. Spr. 768. Mārk. P. 37, 9. कृष्टवाहनपूरुष Jāg. 1, 347. प्रययौ पुण्डरीकान्तः श्वेयसुप्रोववाहनः Ross MBu. 2, 35. 555. 4, 319. घ्रातं adj. R. 1, 62, 1. 68, 1. 2, 68, 21. 74, 30. Raghu. 1, 48. 9, 25. Kathās. 16, 91. 18, 106. Buāg. P. 9, 13, 31. स्पृष्ट्वा तत्रियो वाहनामुधम् (मुध्यति) Reitthier (Elephant oder Ross) M. 3, 99. MBu. 13, 3724. Kathās. 7, 13. 12, 134. यज्ञेशं Buāg. P. 6, 6, 22. Pañā. 1, 1, 76. Pañā. 198, 5. Hir. 126, 16. Auch m.: कंसस्यैव स वाहनः Hariv. 3113. 5884 (n. in der neueren Ausg.). — Wagen Çat. Br. 9, 4, 2, 11. R. Gorr. 2, 109, 35. 3, 56, 52. Spr. 4423. in comp. mit der Last (wobei das n in ण verwandelt wird, wenn र oder ष vorhergehen) P. 8, 4, 8. शर्वाहणः दर्भं, श्लुं Schol. Schiff Verz. d. Oxf. H. 131, a, 6. Am Ende eines adj. comp. (f. स्त्री) nach dem näher angegebenen Vehikel so v. a. fahrend in, reitend auf: स्यन्दनं Hariv. 4426. नागं 10998. सिंहं Kathās. 22, 79. कंसं Buāg. P. 7, 3, 16. गरुडं 8, 10, 2. In der Stelle वन्य-वाहनकृत् Karuās. 21, 30 bedeutet das Wort Thier überh. — b) Ruder (Comm.) oder Segel R. 2, 32, 5. — c) nom. act. das Ziehen, Tragen (eines Zugthieres, eines Reitthieres oder Trägers) MBu. 3, 473. 13, 4755. शिविका R. 4, 24, 18. Pañā. 83, 19. 198, 6. 253, 13. Hir. ed. Jouns. 1703.

das Fahren Suçr. 1, 119, 2. 244, 8. 277, 10. das Reiten Kathās. 62, 158. 160. fg. Spr. 3174. das Lenken (der Rosse) MBu. 3, 2635. — Vgl. उदं, कव्यं, क्रव्यं, जलं, द्विजं, देवं, नगं, नरं, नृं, पतं, पवनं, पुरीषं, पुरीष्यं, पुष्पं, प्रवरं, प्रष्टिं, वधुं, बर्हिं, बर्हिणं, बीजं, भारं, भूतं, भूतिं, मणिं, मधुं, महिषं, मृगं, मेघं, यज्ञं, यमं, रथं, राज्ञं, रुक्मं, वसुं, वाजिं, वायुं, वारिं, शालिं, शिखिं, श्वेतं, कृरिं, कृव्यं, क्षेत्रं.

वाहनता f. nom. abstr. von वाहन 3) a) Kathās. 119, 162.

वाहनत्व n. desgl. Kathās. 36, 15. Çāṅk. zu Brh. Âr. Up. S. 28. Buāg. P. 9, 6, 14.

वाहनप m. Hüter der Zug- und Reitthiere R. 2, 91, 53.

वाहनप्रज्ञप्ति f. Bez. einer best. Zählmethode Lalit. ed. Calc. 169, 10.

वाहनिर्क (von वाहन) adj. von Zugthieren u. s. w. lebend gaṇa वेतनादि zu P. 4, 4, 12.

वाहनीकर (वाहन + 1. कर) zum Vehikel machen Kathās. 18, 390. 26, 33. 62, 156.

वाहनीभू (वाहन + 1. भू) zum Vehikel werden Kathās. 117, 21.

वाहनीय (vom caus. von 1. वह्) = वाह्य Lastthier Kull. zu M. 8, 151.

वाहिरिपु m. Büffel H. 1282. — Vgl. वाहद्विपत्.

वाह्येष्ट m. das beste Vehikel d. i. das Pferd Rāgan. im ÇKDr.

वाहस् (von 1. वह्) n. Darbringung, Aufwartung Naigh. 4, 1. Nir. 4, 6 (erklärt als Lob, das den Gott herbeiführt oder ihm die Soma-Bereitung verkündigt). इन्द्राय वाहः कुशिकसौ मन्त्रं RV. 3, 30, 20. जुष्ट 53, 3. 11, 7. स्रतस्यं 8, 6, 2. 10, 29, 3. (प्र यातु) मृगिरुक्थेन वाहसा VS. 26, 8. पचतं Çāṅk. Çr. 8, 21, 5. — Vgl. उक्थं, गिवाहस्, नृं, ब्रह्मं, यज्ञं, रिप्रं, विप्रं, सिन्धुं, स्तोमं.

वाहस् (वाहस् Uṇādis. 3, 119) m. 1) Boa AK. 4, 2, 2, 5. H. 1303. an. 3, 756. Med. s. 36. Halā. 3, 20. TS. 5, 3, 2, 1. — 2) Quelle (वारिनिर्घाण). — 3) eine best. Pflanze, = सुनिषण, सुनिषणक H. an. Med.

1. वाहिक (von वाह) gaṇa निष्कादि zu P. 5, 1, 20. m. 1) Karren u. s. w. — 2) eine grosse Trommel Dhar. im ÇKDr. — Vgl. भरं, वृषं.

2. वाहिक 1) m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 6, 2084. fehlerhaft für वाहिक, wie die ed. Bomb. liest. — 2) n. Asa foetida Colebr. und Lois. zu AK. 3, 4, 2, 9. fehlerhaft für वाहिक oder वाहिकी.

वाहितर (von 1. वह्) nom. ag. Führer: सर्वभूतानाम् MBu. 13, 1227. = वोहर् Nilak.

वाहिता f. nom. abstr. von वाहिन् fließend: प्रशातं Verz. d. Oxf. H. 229, b, 10.

वाहित्य n. die Gegend unterhalb des कुम्भ oder वातकुम्भ beim Elephanten AK. 2, 8, 2, 7. H. 1227.

वाहित्व s. योगं.

वाहिन (von 1. वह्) 1) adj. a) fahrend, ziehend: तद्वन्धुजनवाहिनी कृपाः R. 2, 52, 43. R. Gorr. 2, 31, 10. — b) dahinfahrend (vom Wagen): शीघ्रैश्चैवाहिना स्यन्दनेन MBu. 3, 245. शीघ्रं Spr. 4423. — c) fließend: दन्तिपापयं (नदी) Hariv. 9313. गङ्गा पातालवाहिनीम् Kathās. 73, 119. प्रतोपं 74, 190. उत्पथं Buāg. P. 10, 20, 10. कलिन्दातरं Mārk. P. 78, 30. 108, 19. सिरा पुरुषत्रयवाहिनी in einer Tiefe von — Varāh. Brh. S. 54, 23. — d) fließen lassend, mit sich führend (von Flüssen), zufüh-